

[Ingerlise Koefoed]

skabt ude omkring af kvinder, og derfor er det nødvendigt ikke alene med en særbevilling til kvindeforskningen, så man ikke skal tage noget fra de i forvejen ikke for store forskningsbevillinger, men også med en særbevilling og en særopmærksomhed over for netop den specielt kvindelige del af forskningen.

Der sker jo i disse år fantastisk meget på forskningsområdet, og da meget af det, der sker, direkte vedrører kvinder, er det meget nødvendigt, at kvinderne også kommer ind med deres specielle erfaringer, med deres specielle viden og med deres specielle opfatelser på disse områder.

I det kvindeetiske råd, som både fru Hanne Severinsen og jeg har den glæde at være medlemmer af, diskuterer vi naturligvis disse ting meget, og vi diskuterer for tiden – og det er vel ikke så underligt – hele den medicinske teknologi. Her mener jeg det er fantastisk vigtigt at kvinderne kommer ind, for det er kvinderne, meget af det drejer sig om, både når det gælder fostervandsprøverne, hele spørgsmålet om gensplejsning, DNA-splejsning, eller hvad man nu kalder det for øjeblikket for ligesom at gøre udtrykket lidt mere neutralt, og når det gælder andre af de medicinske områder.

Der er ét område, hvor jeg synes det er særlig vigtigt, at der ikke bare bliver tale om den traditionelle ambition om at lave den bedste og den hurtigste og den dygtigste forskning, men at der også bliver tale om at lave en forskning, hvor de mennesker, som forskningen drejer sig om, er klart inde. Det er et spørgsmål, som er ved at være aktuelt, og som bliver mere aktuelt, nemlig operationer for brystcancer.

Det ligger sådan, at man kan foretage to forskellige former for brystcanceroperation: man kan fjerne brystet – det er det, man næsten altid har gjort – og man kan foretage brystbevarende brystkræftoperationer, som man nu forsøger. Men hvis kvinderne kom meget mere ind i dette her, hvis de talte med nogle af de kvinder, der har været involveret i, ofre for, eller hvad man nu skal kalde det, sygdommen og den behandling, de bliver udsat for, ville man nok lægge meget mere vægt på de brystbevarende operationer end på de andre, fordi kvinder mere end andre ved, hvad det betyder for deres livslyst, for deres mulighed for at leve videre og for de-

res mulighed for at fungere almindeligt i samfundet, at de får lov til at se nogenlunde ud, som de så ud fra naturens hånd, også selv om de har fået en eller anden sygsom.

Der er en anden aktuel diskussion, som måske ikke specielt har noget med kvindeforskning at gøre, men hvor jeg tror det er vigtigt at få kvinder med ind, stadig væk ikke fordi jeg tror, at mænd er dumme eller dårlige forskere – tværtimod – men fordi jeg tror, at mænd i det forskningsmiljø, man har, i mange år har været bundet af ambitioner. Jeg er f.eks. meget nervøs ved tanken om, at det alene bliver mænd, der skal tilrettelægge forskningen i dødsriterierne, for hvis det alene bliver mænd, der kommer med beslutningsgrundlaget, kan vi komme til at stå med noget, som ser meget enkelt og klart ud, men som i virkeligheden har nogle konsekvenser, som det også kan være vigtigt for kvinder at være med til at diskutere. Jeg har ikke nogen færdig løsning på det, jeg siger bare, at jeg er meget nervøs ved tanken om, at vi ikke så meget som muligt får kvinder, kvinders oplevelser og erfaringer og det kvindelige tydningsunivers ind i forskningen, for så kommer vi til at mangle noget meget vigtigt.

Det er ud fra de synspunkter, vi er interesseret i at fremme kvindeforskningen. Det er derfor, vi ikke synes, det er nok, at man bare laver en plan for noget mere kvindeforskning inden for det etablerede forskningsmiljø. Vi ønsker en plan, der også udvider områderne og giver kvinderne en særlig plads med deres erfaring, deres viden og det, de nu har lyst til og mulighed for at bidrage med.

Endelig synes jeg, det er meget vigtigt at understrege, at nogle af de dokumentationsområder, som kvindeforskningen har lige nu, er ved at være i fare. Det er meget vigtigt for mig her at understrege det væsentlige i, at kvindeforskningsdokumentationscenteret Kvinfo ikke fortsat skal være noget, der får penge fra tipsmidlerne, men at man hurtigt finder frem til, at Kvinfo skal være en speciel organisation stående fast på finansloven og gerne med stadig voksende bevillinger. Som det ser ud for øjeblikket, kan det komme til at gå præcis modsat. Kvinfo må ikke integreres i et eksisterende dokumentationsmiljø. Den skal tværtimod fastslås som en særlig og meget vigtig kvindedokumentationsinstitution.